

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse

ke skal kunne påklages til højere administrativ myndighed. Grunden til, at det foreslås, at disse afgørelser skal være endelige, er, at det ikke skønnes rimeligt at bruge ressourcer på behandling af klagesager, når det er åbenbart, at virksomheden ikke bør placere sig det pågældende sted.

Stk. 2 indeholder den nye bestemmelse om sikkerhedsstillelse som vilkår. Bestemmelsen udtrykker tilføjede principper om, at forurenere betaler. Der henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til § 37

Bestemmelsen indeholder samme bemyndigelse til at fastsætte regler om godkendelse, som findes i den gældende miljøbeskyttelseslov.

Som hidtil skal godkendelsesmyndigheden som grundlag for godkendelsesbehandlingen foretage en helhedsvurdering af virksomhedens forureningsforhold, således som de kan kræves oplyst af virksomheden.

Ved vurderingen skal godkendelsesmyndigheden tage stilling til, om der foreligger muligheder for forureningsbegrænsning bl.a. gennem renere teknologi. Til brug for denne vurdering skal virksomhederne som hidtil give oplysninger om det valgte projekts forhold til de på området eksisterende, alternative teknologier. Godkendelsesbehandlingen skal endvidere ske på baggrund af de retningsgivende vejledninger, udsendt af Miljøstyrelsen. Ved udarbejdelsen af disse vejledninger vil der blive taget højde for, at forureningsbegrebet udvides til også at omfatte affaldsfrembringelse, ligesom der i denne forbindelse vil ske en vurdering af muligheden for at anvende renere teknologi på forskellige områder.

Til § 38

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen om frivillig godkendelse i § 37 i den gældende miljøbeskyttelseslov.

Til § 39

Bestående virksomheder, der ikke har en samlet godkendelse, pålægges pligt til at indsende en ansøgning herom til godkendelsesmyndigheden inden for en frist, der fastsættes af miljøministeren. Miljøministeren kan fastsætte forskellige frister for de enkelte virksomhedstyper for at sikre en praktisk realistisk behandling af ansøgningerne. Fristerne vil blive fastlagt efter forhandling med de berørte organisationer og ministerier. For elværkernes vedkommende vil fristen bl.a. blive fastlagt i lyset af, hvornår nogle af disse på grund af andre omstændigheder ventes skrottet.

Tidsfristen for indsendelse af godkendelsesansøgninger for gamle lossepladser uden en samlet godkendelse, der svarer til dagens standard, vil blive fastsat under hensyn til den regulering, der følger af Folketingets revision af lov om kemikalieaffaldsdepoter.

Det er hensigten, at godkendelsesmyndigheden på baggrund af ansøgningen skal foretage en gennemgang af virksomhedens forhold, der svarer til en godkendelsesbehandling.

Ca. 50 pct. af de virksomheder, der er på listen i dag – såvel i de tungere som i de lettere kategorier – har samlede eller delvise godkendelser.

Under forudsætning af, at der gennemføres en reduktion af listen over særligt forurenende virksomheder, skønnes det, at under 5.000 bestående virksomheder skal undergives godkendelsesbehandling.

På baggrund af gennemgangen af virksomhedens forhold kan den godkendende myndighed vurdere, om der bør meddeles godkendelse, påbud eller forbud.

Fordelen ved godkendelsesordningen er, at der bliver foretaget en samlet gennemgang og regulering af virksomhedens forureningsforhold, uanset om dette sker via en godkendelse eller ved påbud eller forbud eller eventuelt blot ved en registrering af oplysninger om virksomheden.

Godkendelsesbehandlingen kan i ekstreme tilfælde resultere i, at der nedlægges forbud mod den videre drift af hele virksomheden eller dele af en virksomhed, hvis det skønnes, at det ikke vil være muligt at nedbringe forureningen fra virksomheden til et acceptabelt niveau.

Til § 40

Bestemmelsen om godkendelseskompetence er overført fra den gældende miljøbeskyttelseslov.

Til § 41

Bestemmelsen om muligheden for at meddele påbud eller forbud over for en listevirksomhed findes i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44.

For så vidt angår ikke-godkendte listevirksomheder er den nugældende regel ændret på væsentlige punkter. For det første er der åbnet mulighed for at stille krav om nedbringelse af virksomhedens frembringelse af affald, hvis der ved anvendelse af renere teknologi er mulighed for at begrænse affaldsmængden væsentligt. Det samme gælder, hvis man ved anvendelse af renere teknologi kan foretage en væsentlig begrænsning af problemerne i forbindelse med affaldshåndteringen f.eks. derved, at affaldsproduktet gøres mere ufarligt eller uproblematisk.